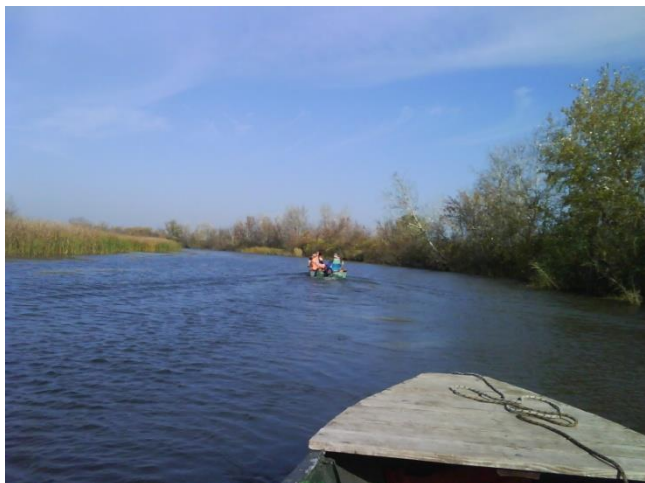

Sarud

Délelőtt busszal indultunk Poroszlóra. Mikor megérkeztünk a Tisza-parton kaptunk egy kisebb oktatást „Hogyan kenuzz, és hogyan ne” címmel. Az idő, habár el volt borulva, kellemes volt. Megkaptuk az evezőket, felsorakoztunk a kenuk előtt, és kiosztották a mentőmellényeket azoknak, akik nem tudtak úszni. Azonban mire mindenkinek sikerült kijutni a nyílt vízre, az eső cseperegni kezdett. Amint az út feléhez értünk, szakadó esőben és szembeszélben eveztünk tovább, erre még rátetézett az is, hogy felesleges fél órát kellett

ülnünk egy kanyarban, ugyan is az egyik kenu felborult. Ekkor újabb oktatást kaptunk, miközben próbálták megszabadítani a víztől a járművet. Átfagyva, fáradtan és csurom vizesen érkeztünk meg Sarudra, a szállásra. Az egyetlen motivációnk egy forró fürdő és egy meleg ebéd volt. Azonban sikerült ezeket is szertefoszlatni, mivel a meleg víz az első két embernél elfogyott. Az ebéd viszont nagyon finom volt. Mindenki nagyon örült a forró gulyáslevesnek és a nutellás gombócoknak. A délután további részét melegedéssel, pihenéssel és az udvaron lévő játékgépekkel töltöttük. Vacsorára gyros tálat kaptunk. Végül az estét egy tábortűzzel zártuk. Másnap ragyogó napsütésre ébredtünk, s reggeli után egy kis csapat újra útnak indult. Rövidnadrágban és ujjatlan felsőben eveztek át a délelőttöt. A vezető tanárunk az út közben rengeteg érdekességet mesélt a Tiszáról és annak élővilágáról. Mindeközben talákoztunk hattyúkkal, kacsákkal és békákkal is. Zárásképpen egy nádason vágunk át, ahol az evezőt használni sem tudtuk. A növényekbe kapaszkodva húztuk magunkat keresztül. Mikor partot értünk páran még egy kis fürdőt is vettek a sekély vízben. Jólesően fogyasztottuk el a húslevest és a pörköltet tésztával. Délután még egy kis sétára is volt lehetőségünk, mielőtt elhagytuk volna a szállást. Mindenki nagyon jól érezte magát, s csak azt sajnáltuk, hogy első nap rossz idő volt.